

Das Mal v. Sanjay Sanjeev and another (J. V. Gupta, J.)

ਉਸਨੂੰ ਇਹੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਹੋਰ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਵਾਲ ਨੰ. 3 ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

(ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ), - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

. ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਦਾਸ ਮਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸੱਜੇ ਸੰਜੀਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1813

29 ਨਵੰਬਰ 1985

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (V of 1908) - ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (c) ਅਤੇ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਦਸੰਬਰ) - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ

. ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1986)2

(ਸੋਧ) ਐਕਟ (1976 ਦਾ 104)— ਧਾਰਾ 97— ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਅਮਲ— ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ— ਕੀ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਕੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ— ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਸੀਸੀਸੀ)—ਕੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਤਬੂ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ 60(1) ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯਾਤਰੀ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਛੋਟ ਹਰੇਕ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) - ਖੇਤੀਬਾੜੀਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, e*c। ਕਲਾਜ਼ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ-ਸਭਿਆਚਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਪਵਾਦ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ (ਭਾਵ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ) ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 60(1) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, p ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਕਰਕੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5)

115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਕਬੂਰੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ *ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੋਧ। ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਅਧੀਨ ਯਹੂਦਾ. ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 1985 ਦੇ ਫਰਨਾਰੂ.. ਸੈਕਸ਼ਨ 60 (ਸੀਸੀਸੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ *wps* ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਟਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.

ਜੀ.ਐਸ ਭਾਟੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਮੁਨੀਸ਼ਵਰ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ:-

(1) ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ 1,94',335/- ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ

Das Mai v. Sanjay Sanjeev and another (J. V. Gupta, J.)

ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। 1,94,335/- ਜਦਕਿ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ 27,339/- ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਕਮ ਲਈ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਘਰ ਕੁਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਅਟੈਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘਰ ਉਸਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਐੱਸ. 97 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇ.ਐਲ. ਬਨਾਮ *M/s ਬਸੰਤ ਟੈਕਸਟਾਈਲ (1)*, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਥੀਸਟਾਈਟਪਟੀਸ਼ਨਸਿਸਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1976 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, S. 60, CPC ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ (ccc) ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਭਾਵ, S. 60, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਤੋਂ ਐੱਸ. 60 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ) ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਛੋਟ ਹਰੇਕ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ (ccc) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਉਭਰਦੇ (ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਜੁੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ) ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ।

(4) ਥੀਟ ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਰ ਫੈਸਲੇ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਇਸ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੰਗਤਤਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਵਕੀਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

*(1) 1982 PLR 258.

ਦੀ ਧਾਰਾ 97- ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976। ਉਸਨੇ ਐਸ. ਰਾਉ ਦੇ ਐਲਏਐਸ ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਨੰਦਾ (2)। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ©ide SC ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਓਜੇ ਇੰਡੀਆ (3) , ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97(1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਲੂਥਰਾ, ਜੇ., ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 1976 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। (ccc) ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ” ♦

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੇ. ਐਲ. ਬਾਵਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਜੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਖੁਦ 12 ਮਾਰਚ, 1977 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ 29 ਸਤੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ, ਭਾਵ, 1976 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ S. 60 ਦੀ ਧਾਰਾ (c)- ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ccc) ਦੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਧਾਰਾ (ccc) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ (c) ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਕਿਸਾਨੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਰਣੈ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ

(2) (1981) 19 ਦਿੱਲੀ ਐਲਟੀ 174.

(3) ਦੇਆਈਆਰ 1983 ਦਿੱਲੀ 367

ਰੋਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਰੀਟੋਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
(ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਡੀ. ਜੇ.)

ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਧਾਰਾ (ਸੀ. ਸੀ. ਸੀ.) ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ (ਭਾਵ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਐਸ. 60(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ (ਈ) ਅਤੇ (ਸੀਪੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਾਗਤ ਨੂੰ.

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

ਰੋਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

. 1985 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤੀ ਨੰਬਰ 5926-ਐੱਮ.

29 ਨਵੰਬਰ 1985

ਕੇਂਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1974 ਦੀ II)- ਧਾਰਾ 167(5)— ਸੰਮਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ—ਕੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਦੋਸ਼ੀ—ਕੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ— ਧਾਰਾ 167(5) —ਦੀ ਸਹੀ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ— ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ .

ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਖਰਕਾਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਛੱਡੇ

ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਲਓ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਉੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ